

1 zsidóvélemény

VISSZHANG - LV. évfolyam 39. szám, 2011. szeptember 30.

Dodonai választ adott annak idején a Mazsihisz Szabad György házelnöknek a magyar zsidóság státusát firtató kérdésére: „hogya a magyarországi zsidóság a magyar társadalom szerves részének tekinti magát”. (Feldmájer Péter: *Napvilágnál, Élet és Irodalom*, 2011/38., szept. 23.) Persze, szerves része a magyar társadalomnak a parlament is meg az épület előtt található humusz - úgyhogy a nemzetté válás vitában ez nem sokat mond. Én egy vagyok a százezernyi, zsidó származású magyar közül. És mint a túlnyomó többség, nem vagyok vallásos, nem jártam Izraelben, és nem járok zsidó szervezetbe sem. Barátaimtól nem kérdek, milyen származásúak. Közöm nincs a titkos Zoltai Gusztávhoz, a küzdő Feldmájer Péterhez, a Makabit Budapesten támogató Tasnádi Péterhez és a szélsőjobb által elismert Rózsa T. Endréhez. A zsidó témákat mégis mindig elolvasom az újságokban, mert figyelek, mikor válik olyanná a „népi antiszemitizmus”, hogy csomagolni kell. Azt hiszem, így tesz sok zsidó, és ebben vagyunk közösek, semmi másban. Nem a génekben, tulajdonságokban, adottságokban, tehetségekben, elhivatottságban. Nincsen közös vallásunk, ideológiánk, van, aki baloldali, van, aki jobb-. Nem közös a sorsunk, van, aki szegény, van, aki gazdag. Nem közös a történelmünk a keveredés miatt. Izraelről nem vélekedünk egyformán, és nincsen semmiféle véd- és dacszövetségünk. Mindazonáltal az antiszemitizmus réme egy akolba terel bennünket újra meg újra. És erre a politikusok néha rá is játszanak. Éppen ezért állítom: nincsen zsidó nemzetiség (ugyebár tudjuk a nemzetiség ismérveit: közös történelem, nyelv és piac) Magyarországon. Ugyanakkor létjogosultsága lenne egy olyan szervezetnek, amely jogi eszközökkel keményen fellép az antiszemita megnyilvánulások ellen, mert az eddigi vallásos és kulturális zsidó szervezetek ezt nem teszik meg.